Soros – Militantní globální spekulant. Stále může napáchat obrovské škody

- CZ24 News | 27. října 2021

V televizi NTV se objevil v rubrice „Mimořádné vyšetřování“ dokumentární film „Bílá velryba“, který oživil vybledlou vzpomínku na postavu George Sorose.

Tento brilantní finanční spekulant se proslavil na mezinárodní scéně, když se stal tváří celosvětového útoku proti britské libře, který zmařil první pokus o zavedení evropské měny ECU. Druhý pokus, současné euro, se podařil až po téměř sedmi letech, ale již ve značně omezené podobě, bez Anglie, druhé ekonomiky západní Evropy. Neúspěch prvního pokusu o integraci evropské měny byl triumfem ani ne tak finančních spekulantů, jako spíše Spojených států, které oddálily vznik konkurenta a předem signalizovaly jeho druhořadost vzhledem k dolaru. Soros tak sehrál klíčovou roli v důležitém aktu globální konkurence, když omezil aroganci Evropanů a ukázal jim jejich místo ve stínu USA.

V naší zemi je připomínán pro svou aktivní pomoc vědcům. Vědci, uvržení liberálními reformátory do naprosté bídy (profesoři dostávali méně než 20 dolarů měsíčně), dostávali od jeho struktur na tehdejší poměry více než slušné peníze (500 dolarů a někdy i více) a často i možnost odejít ze země, jež je trýznila, na Západ, který oceňoval jejich schopnosti a zkušenosti. V zemi ovládané liberály by mnozí z těchto odborníků byli fyzicky nebo přinejmenším profesně odsouzeni k zániku. Mnohem později však přišlo poznání, že Západu a jeho představiteli Sorosovi nejde o záchranu lidí, ale o organizaci odvozu cenného know-how a mozků ze země a často i o sprostou průmyslovou špionáž. O Sorosově „pomoci ruské vědě“ dnes s oblibou mluví jen Chodorkovskij, ale jeho zájem je zřejmý.

Od konce 90. let Soros opět změnil své aktivity a přesunul těžiště do vytváření veřejných struktur, jejichž cílem je zničit státy, které nevyhovují Západu, a přivést k moci loutky, které se vším předem souhlasí. Za tímto účelem byly nasazeny mládežnické struktury, byli vycvičeni bojovníci, ale hlavně byly vytvořeny intelektuální sítě pro přeformátování vědomí (a jak je vidět v uvedeném filmu, nejen mládeže), z nichž mnohé bohužel v dnešním Rusku fungují v nejtišším režimu i nadále.

Je zřejmé, že Soros není „svobodný“ pirát, ale stojí za ním celý establishment Demokratické strany USA, ministerstvo zahraničí a tajné služby. Zmíněný dokumentární film cituje korespondenci, kterou zveřejnili hackeři, mezi nimi i Jeff Holstein, zaměstnanec a blízký spolupracovník Sorose. Formálně se Holsteinova pozice v Sorosově nadaci**) nazývá „hlavní politický poradce pro Eurasii“. Jak se ukázalo, pravidelně podával americkým vládním úředníkům zprávy o pohybu svého šéfa a jeho velkolepých plánech. Zde je například dopis adresovaný několika současným americkým politikům, včetně Victorie Nulandové (nyní náměstkyně šéfa diplomacie) a Erica Ciromella (analytika CIA a bývalého úředníka Rady národní bezpečnosti USA, který pracoval v Obamově i Trumpově administrativě jako kariérní zpravodajský důstojník). Pan Holstein je informuje o setkání šéfa s Johannesem Hahnem, jedním z komisařů Evropské komise: *„Chtěl bych vás informovat, že pan Soros se dnes v Bruselu setkal s Johannesem Hahnem. Jednou z otázek, které vznesl, bylo znepokojení nad rozhodnutím odložit liberalizaci víz pro Gruzii a dopad tohoto rozhodnutí na Ukrajinu; vyzval Hahna, aby apeloval na členy EU, aby urychlili liberalizaci víz.“*

„Ráda to s vámi proberu po telefonu, Jeffe,“ odpoví přátelsky Victoria Nulandová a pokračuje nadějí, že George Soros pomůže.

Jak Soros pomáhá, to si mnohé země již uvědomují na základě vlastních smutných zkušeností, ale právě vyplouvající korespondence mezi Holsteinem a zahraničněpolitickými představiteli USA

výrazně napomohla tomu, že Sorosovo vměšování do vnitřních záležitostí zemí SNS je zřejmé. Nejnovějším příkladem je vítězství Mayi Sandu v moldavských prezidentských volbách, za jejíhož kmotra je Soros považován téměř doslova.

Mimochodem, neměli bychom se nechat zmást někdejší Sorosovou „rekvalifikací" – když takříkajíc přešel od ekonomických útoků 90. let k těm veřejným. Sám neváhá přiznat, že všechny jeho investice v různých zemích se mu vrátily se ziskem. Obecně platí, že především vydělává peníze. Pro Sorose je to vskutku především dokonalý byznys: Poté, co vydělal na pohlcování a komercializaci cizích intelektuálních výdobytků, dostal chuť a začal vykrádat celé země a organizovat s pomocí svržení vlády rozsáhlé finanční spekulace. Když do nějaké země přivedl své struktury, zorganizoval občanskou válku nebo alespoň státní převrat a vynesl k moci zběsilé kompradory nebo nemyslící politiky, kteří slouží cizím pánům proti vlastnímu lidu.

Jeho aktivity zaměřené na změnu režimu jsou živým vyjádřením nové reality: Ve slabých zemích s rozvrácenou ekonomikou jednoduše nejsou peníze, z nichž by mohla vyrůst nezávislá politická vrstva, což nutí místní politiky hledat vnější pány, aby se jim prodali. Soros je téměř dokonalým symbolem a představitelem takových pánů a získává si místní vlastence prostě proto, že v jejich zemích (například v Arménii) kvůli ekonomickému krachu a malému rozsahu nejsou žádné zdroje, o které by se mohli opřít proti vnější agresi.

Demokracie se v takových zemích stává nástrojem koloniálního vládnutí, protože ze své podstaty dává moc nejvýznamnější síle ve společnosti, kterou ve zdevastovaných malých společnostech bývá vnější síla.

V Rusku se však, stejně jako u mnoha předchozích dobyvatelů, „něco pokazilo": Plán na zhroucení země do obvyklého „barevného" chaosu, vypočítaný na dobu do roku 2017, zjevně nevyšel a sázka na řadu pro Západ ikonických postav (včetně Chodorkovského) se ukázala jako překonaná.

Svou roli v tom samozřejmě sehrála velikost Ruska, jeho vnitřní zdroje pro budování a udržování vlastní elity a politická inteligence a efektivita ruského vedení.

Neméně důležitá je však i další věc: Změna historických pozic globálního finančního kapitálu, k němuž Soros patří. Spekulanti, kteří zrodili digitální kapitál (a především kapitál sociálních platforem transformujících se do ekosystémů) jako prostředek záchrany před blížící se globální krizí, si tak vytvořili i svého hrobníka.

Spekulativní kapitál, který zdánlivě ovládl svět, se nyní hroutí do prázdna a rychle ztrácí na významu – a s ním ztrácejí na významu i jeho úderní představitelé, jako je Soros.

Stále si zachovává vliv, stále může napáchat obrovské škody, stále zničí několik zemí – zdrojů na to má dost – ale už patří minulosti. A protože si to uvědomuje, bude zoufale agresivní a bude se chtít zapsat do dějin jako vítěz (a nikoli jako bezzubý „Akéla"), který opakovaně převálcoval Rusko. A my musíme být neuvěřitelně ostražití, aktivní a vynalézaví, abychom se nestali jeho poslední obětí.

Koneckonců je dvojnásobně frustrující stát se obětí mrtvoly …

**) Michail Děljagin (1968) – významný ruský, levicově zaměřený, ekonomický expert, poměrně často kritizující vládní ekonomickou a finanční politiku.*

***) Struktury Sorosovy nadace: Open Society Foundations a Open Society Institute – mezinárodní nevládní organizace, jejichž činnost je na území Ruské federace považována za nežádoucí.*

Autor: Michail Děljagin

Preklad: st.hroch

Zdroj: zavtra.ru